

BERICHT VOOR DE TOEKOMST

wie dit leest heeft voorsprong in de tijd genomen
vraagt zich af over welke afstand anderhalve eeuw gelopen wordt
in welke taal zijn geheugen het verst terug reikt

hier hijst een man zijn blad als witte vlag omhoog
hij komt in vrede, heeft geen idee of dit gedicht iets
goed moet maken, vooruit mag lopen op onbekende wegen

alles is mogelijk en plooit zich naar de verbeelding
zweeft als sterrenstof rond onze opgeheven hoofden
valt met een duizelingwekkende vaart uiteen in materie

is aanbouw en afbraak: zij die voor elkaar durven opkomen
zijn zij die elkaar kunnen slopen, de hemel die wij op handen dragen
spiegelt een onderwereld die zich over ons uitstort

wij leiden een dubbelleven, zijn gangmakers en oproerkraaiers
schuiven de dag door naar de nacht, laten het licht
over betonnen vloeren grazen, zetten bommen met

hun rug tegen de muur, tellen geen graden maar hittedagen
zoeken in asresten naar het wondvocht van verschroeide aarde
nemen onze toevlucht tot energiebanen ver van huis

terwijl we met onze wijsvinger over de ruggen van
bestofte boeken strelen, geloven we dat woorden trefzeker
aan terrein winnen, uit de loopgraven zullen klimmen

gedichten hun personages als onbekende soldaten zullen eren
de uren van hun duur bevrijden, zullen weten welke lagen
over het landschap werden gelegd, wat de wildgroei aan dromen waard is

zodat jullie kunnen zien wat wij nu zien: het skelet dat vorm geeft
en ruimte scheidt, een oude gevel als getuige van een nieuw tijdperk
het bewaren van herinneringen in holtes als stevig fundament